

זוהר היומי

זוהר דברים – דף רע"ט ע"א

פרשת כי תצא

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (רע"ח ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

חֲזוֹן לְמוֹעֵד וַיִּפָּח לִקְצֹ וְלֹא יָכֹז, וְאוֹקְמוֹהָ דְהַאי קָרָא נֹקֵב וַיִּוֹרֵד, עַד תְּהוּמָא רַבָּא. מֵאֵן הוּא דְנִחִית לְתַהוּם רַבָּא, לְאַשְׁכַּח זְמָנָא דָּא, אֶלָּא אַנְתָּ, דְּאַתְמַר בָּךְ (תַּהֲלִים לוֹ) צִדְקָתָךְ כְּהַרְרִי אֵל מִשְׁפָּטֶיךָ תַּהוּם רַבָּה. כַּמָּה מְאִרִי מִתְנִיתִין, דְּבָעוּ לְנִחָתָא לְעוֹמָקָא דְהִלְכָּה, לְאַשְׁכַּח תַּמָּן קִיץ דְּפִרְקָנָא, וְנִחָתוּ תַּמָּן, וְלֹא סְלִיקוּ. וְאַף עַל גַּב דְּלִישְנָהוֹן הָוֹת כַּפְטִישׁ יְפוּצִץ סֵלַע, חֲלִישׁ פְּטִישׁ דְּלָהוֹן, לְנִקְבָּא בְּהֵוָה סֵלַע. וּמֵאֵן דְּנִקְיָבוּ דִּילִיָּה בְּהֵוָה סֵלַע בְּלֹא רִשׁוּ, אֲתָא חֲוִיָּא לְנִשְׁכָּא לִיָּה. וְאִית אַחֲרָנִין דְּנִקְיָבוּ לָהּ, עַד דְּמָטוּ לְתַהוּמָא רַבָּא, וְלֹא סְלִיקוּ מִתַּמָּן.

תרגום לעברית

בֵּין כֹּה הָרִי דָּג גָּדוֹל הַזְדַּמֵּן אֵלָיו וְאָמַר, רוּעָה הַנָּאֲמָן, (שם כד) אֵיתָן מוֹשְׁבָךְ וְשִׁים בְּסֵלַע קִנָּה. תִּנָּיָא שְׁמִסִּיעַ לָהּ, שְׁהָרִי דָּגִים בְּסֵלַע הָקוּן שְׁלָהֶם, אֵיתָן בְּהַפּוּדָה - תִּנָּיָא. אֵיתָנִים בְּהַפּוּדָה אוֹתִיּוֹת - תִּנָּאִים. הַשְּׁמֵר מֵהֶם, שְׁהָרִי אֲתָה כְּבֵד פָּה וְכַבֵּד לְשׁוֹן, וּמִי שְׁרוּצָה לְהַחֲזִיק בְּסֵלַע שֶׁל דָּגֵי הַיָּם, שֶׁל בְּעָלֵי הַמִּשְׁנָה, שֶׁהֵם תִּנָּאִים, צָרִיךְ לְהִיּוֹת תַּקִּיף, לְשׁוֹן מְחֻדָּדַת חֲרִיפָה, לְנִקֵּב עַד שְׁמַגִּיעָה לְתַהוּם הַגָּדוֹלָה שֶׁשֵּׁם. כִּי עוֹד חֲזוֹן לְמוֹעֵד וַיִּפָּח לִקְצֹ וְלֹא יָכֹז (חֲבִקוּק ב). וַיִּפְרְשׁוּהָ שְׁפָסוּק זֶה נֹקֵב וַיִּוֹרֵד עַד תַּהוּם רַבָּה. מִיָּהּ שְׁיִוֹרֵד לְתַהוּם רַבָּה לְמִצָּא זְמָן זֶה? אֶלָּא אֲתָה, שְׁנֵאֲמַר בָּךְ (תַּהֲלִים לוֹ) צִדְקָתָךְ כְּהַרְרִי אֵל

משפטיהם תהום רבה. כמה בעלי משנה שרצו לרדת לעמק ההלכה למצא שם את קץ הגאולה, וירדו שם ולא עלו. ואף על גב שלשונם היתה כפטיש יפוצץ סלע, חלש הפטיש שלהם לנקב באותו סלע. ומי שנקב שלו באותו סלע בלא רשות, בא נחש לנשוך אותו. ויש אחרים שנקבו אותו, עד שהגיעו לתהום רבה, ולא עלו משם.

טקסט הזוהר

ובזמנא דנוקבא פתיחא, כל מאן דהוה נפיל תמן, לא הוה סליק. ומשיח בן דוד נפל תמן עם משיח בן יוסף. דחד איהו (זכריה ט) עני ורוכב על חמור. וחד איהו, (דברים לג) בכור שורו, דא משיח בן יוסף. והאי איהו (שמות כא) כי יכרה אש בור ולא יכסנו ונפל שמה שור או חמור. ובגין דא אקרי משיח, בר נפלי. ואיהי נפלת בתרייהו, ואתמר עליה, (עמוס ה) נפלה לא תוסיף קום בתולת ישראל. ואנת הוא (שמות כא) בעל הבור ישלם כסף ישיב לבעליו. והמת יהיה לו, דא משיח בן יוסף, דעתיד לאתקטלא. (מצאתי כאן חלק כמו ד' שורות ונראה שחסר)

תרגום לעברית

ובזמן שהנוקב פתוח, כל מי שהיה נופל שם, לא היה עולה. ומשיח בן דוד נפל שם עם משיח בן יוסף. שאחד הוא (זכריה ט) עני ורכב על חמור, ואחד הוא (דברים לג) בכור שורו, זה משיח בן יוסף. וזהו (שמות כא) כי יכרה אש בור ולא יכסנו ונפל שמה שור או חמור. ולכן נקרא המשיח בר נפלי. והיא נפלה אחריהם, ונאמר עליה, (עמוס ה) נפלה לא תוסיף קום בתולת ישראל. ואתה הוא בעל הבור ישלם כסף ישיב לבעליו (שמות כא). והמת יהיה לו - זה משיח בן יוסף שעתיד להקריג.

נחת בגיניה. דודאי ארבע גליות הוו, תלת, לקבל תלת קליפין דאגוזא, דאינון תהו, קו ירוק, קליפה ירוקא דאגוזא. תניינא בהו, אבנין מפולמין, דאינון סלעים תקיפין, דמפל מקום פסקו מינייהו כמה פסקות, ונקיט לון, לאפקא מיא דאורייתא. ובגין דא אתקריאו אבנים מפולמות, דמנייהו מיין נפקין. קליפה תליתא, דקינא, גלותא תליתא, דהוה זעיר, והאי איהו וחשה. גלותא רביעא, תהום רבא, חלל דאגוזא. והאי איהו, (בראשית א) וחשה על פני תהום.

תרגום לעברית

ירד בגללו. שודאי ארבע גליות היו. שלש כנגד שלש קלפות האגוז, שהם: תהו - קו ירק, קלפה ירקה של האגוז. שני בהו - אבנים מפלמות, שהם סלעים חזקים, שבעלי המשנה פסקו מהם כמה פסקות, ולקחו אותם להוציא מים של התורה, ולכן נקראו אבנים מפלמות, שמהם יוצאים מים. קלפה שלישית, דקינא, גלות שלישית, שהיתה קטנה, וזהו וחשה. גלות רביעית - תהום רבא, חלל האגוז. וזהו (בראשית א) וחשה על פני תהום.

טקסט הזוהר

ואתקרי בור, דנפל שמה שור, דא דכתיב ביוסף, (דברים לג) בכור שורו הדר לו. דאתמר ביה, (בראשית לז) וישליכו אותו הבורה. נוקבא בישא. והבור רק, דכורא (נ"א דבורא), רק בלא תורה, אבל נחשים ועקרבים יש בו. ודא גלותא רביעא, דור דרשעים מלא נחשים ועקרבים, רמאים כנחשים ועקרבים, דעקריז מלי דרבנן, ודיינין לשקרא, עלייהו אתמר, (איכה א) היו צריה לראש. (שמות ב) ויפן כה וכה וירא כי אין איש דישראל, באלין רשיעיא ערב רב, ודא בסוף גלותא. ובגין דא קץ דפורקנא נוקב

עד הַתְּהוֹם רַבָּה. וְרַעְיָא מְהִימָנָא, תְּהוֹם הוּא הַמָּוֶת בְּהִיפוּף אֲתוּוֹן, וְלִית מָוֶת אֱלָא עֲנִיּוּתָא, אַנְתָּ נְחִיתַת תַּמָּן. וְהָא קָא אֲתַבְּרִיר לְעִילָא, קִמִּי תַנְאִים וְאַמּוֹרָאִים, וְכָלְהוּ נְחִיתִין בְּגִינָךְ בְּתֵהוּמָא לְסִיעָא לָךְ.

תרגום לעברית

וּנְקֵרָא בּוֹר, שְׁנַפֵּל שָׁמָּה שׁוֹר, זֶה שְׁכָתוֹב בְּיוֹסֵף (דְּבָרִים ל"ג) בְּכוֹר שׁוֹרוֹ הָדָר לוֹ, שְׁנַנְאֵמַר בּוֹ (בְּרַאשִׁית ל"ז) וַיִּשְׁלְכוּ אֹתוֹ הַבֶּרֶה, נִקְבָּה רָעָה. וְהַבּוֹר רַק - זָכָר (דְּבָרִים), רַק בְּלִי תוֹרָה, אֲבָל נְחָשִׁים וְעֶקְרָבִים יֵשׁ בּוֹ. וְזוֹ הַגָּלוּת הֶרְבִּיעִית, דוֹר שֶׁל רָשָׁעִים מְלֵא נְחָשִׁים וְעֶקְרָבִים, רַמָּאִים כְּנַחֲשִׁים וְעֶקְרָבִים, שְׁעוֹקְרִים דְּבָרֵי רַבּוּתֵינוּ וְדָנִים לְשָׁקֶר, עָלִיהֶם נֶאֱמַר (אִיכָּה א) הָיוּ צָרִיךְ לְרֹאשׁ. וַיִּפֶּן כֹּה וְכֹה וַיֵּרָא כִּי אֵין אִישׁ (שְׁמוֹת ב), שֶׁל יִשְׂרָאֵל הַמְּעַרְבִים בְּרָשָׁעִים הִלְלוּ, עָרַב רַב, וְזֶה בְּסוּף הַגָּלוּת. וּמִשּׁוֹם כֹּךָ קִץ הַגָּלוּת נוֹקֵב עַד תְּהוֹם רַבָּה. וְרוּעָה הַנֶּאֱמָן, תְּהוֹם הוּא הַמָּוֶת בְּהִיפוּף אוֹתִיּוֹת, וְאֵין מָוֶת אֱלָא עֲנִיּוּת, אַתָּה יֵרֶדֶת שָׁם. וְהָרִי זֶה הַתְּבַרֵּר לְמַעַלָּה לְפָנֵי הַתַּנְאִים וְהַאֲמוֹרָאִים, וְכָלֶם יוֹרְדִים בְּגִלְגָּלָךְ לְתֵהוּם לְסִיעָא לָךְ.

טקסט הזהור

וְאַנְתָּ תַנְיָא דְּמַסִּיעָא לָךְ יִתִּיר מְכָלְהוּ, בְּגִין דְּאַנְתָּ לְוִיתִין (נַחֲשׁ כְּרִיחַ) דִּימָא דְּאוּרִיִּיתָא, מְאָרִיָּה דְּכָל נוֹגִין לְוִיתִין אֲתַקְרִי, עַל שֵׁם אוּרִיִּיתָא, דְּאַתְמַר בֵּיה (מִשְׁלִי א) כִּי לְוִית חֵן הֵם לְרֹאשָׁךְ. וּבָךְ (תְּהִלִּים לו) אָדָם וּבְהֶמָּה תוֹשִׁיעַ יִי'. אָדָם דְּאַתְמַר בֵּיה (בְּמִדְבָּר יט) אָדָם כִּי יָמוּת בְּאֵהָל, וְאוֹקְמוּהָ מְאָרִי מִתְנִיתִין, אֵין הַתוֹרָה מִתְקַיֵּימַת אֱלָא בְּמִי שְׁמִמִּית עֲצָמוֹ עָלֶיהָ, וְלִית מִיתָה אֱלָא עֲנִיּוּתָא. וּבְהֶמָּה, אֵלִין עֲמִי הָאָרֶץ, דְּאֵינוֹן מִתְכַּפֵּיִין כְּסוּס כְּפֶרֶד תַּחוֹת מְאָרִי מִתְנִיתִין.

וְאַתָּה תִּנָּיֵא שְׁמִסִּיעַ לָךְ יוֹתֵר מִכָּלֶם, מִשּׁוּם שְׁאַתָּה לְוִיתָן (נחש בריח) שֶׁל יָם הַתּוֹרָה, בַּעַל כָּל הַדָּגִים נִקְרָא לְוִיתָן, עַל שֵׁם הַתּוֹרָה שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ (משלי א) כִּי לְוִית חֵן הֵם לְרֹאשָׁהּ, וּבָהּ (תהלים לו) אָדָם וּבְהֶמָּה תוֹשִׁיעַ ה'. אָדָם - שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ (במדבר יט) אָדָם כִּי יָמוּת בְּאֵהָל, וּבְאָרוֹ בַּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה, אֵין הַתּוֹרָה מְתַקֶּימַת אֶלָּא בְּמִי שְׁמַמִּית עֲצָמוֹ עָלֶיהָ, וְאֵין מִיתָה אֶלָּא עֲנִיּוֹת. וּבְהֶמָּה - אֵלוֹ עַמֵּי הָאָרֶץ, שֶׁהֵם נִכְפָּיִם כְּמוֹ סוֹס וּפָרָד תַּחַת בַּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה.

טקסט הזהר

אֲדַהֲכִי הָא בּוֹצִינָא קְדִישָׁא אַתָּא, פֶּתַח רַעֲיָא מְהִימְנָא וְאָמַר, מְאֲרִי מִתְנִיתִין מֵאֵן אִיהוּ לְוִיתָן. אָמַר לִיה בּוֹצִינָא קְדִישָׁא, הָאִי אִיהוּ דְּדִרְגָּיָה עֲמוּדָא דְּאִמְצָעִיתָא, וְצָדִיק, דְּאִתְמַר בִּיה, גּוֹף וּבְרִית חֲשִׁבִּינָן חַד. וְאַתְרַבִּי בִּימָא דָּא, דְּאִיהִי אִימָא עֲלָאָה, יָם, דְּבָהּ מִיִּיחָדִין לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כ"ה כ"ה אֶתוּוֹן, דְּאִינוּן יָם בְּחוּשְׁבֹן, וְאִיהוּ בָּהּ. אָמַר רַעֲיָא מְהִימְנָא, וְדָאִי לְוִיתָן דְּקָאִים עַל שְׁפַת הַיָּם, וְעֲלָמָא קָאִי עַל סִנְפִּירוֹי, דָּא (משלי י) צָדִיק יִסּוּד עוֹלָם, דְּכָל עֲלָמָא קָאִים עָלוּי. אָמַר בּוֹצִינָא קְדִישָׁא, וְכָאָה חוֹלְקָהּ רַעֲיָא מְהִימְנָא. (כאן חסר)

תרגום לעברית

בֵּין כָּךְ הָרִי (בא) הַמְּנוֹרָה הַקְּדוּשָׁה. פֶּתַח הַרוּעָה הַנֶּאֱמָן וְאָמַר, בַּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה, מֵהוּ לְוִיתָן? אָמַר לוֹ הַמְּנוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, זֶהוּ שְׁדִרְגָּתוֹ עֲמוּד הָאִמְצָעִי, וְצָדִיק, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ גּוֹף וּבְרִית נְחֻשָׁכִים לְאַחַד. וְהַתְגַּדֵּל בָּיָם זֶה, שֶׁהִיא הָאֵם הָעֲלִיוֹנָה, יָם, שֶׁכָּהּ מִיִּיחָדִים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כ"ה כ"ה אֶתוּיֹת, שֶׁהֵם יָם בְּחֻשְׁבֹן, וְהוּא בָּהּ. אָמַר רוּעָה הַנֶּאֱמָן, וְדָאִי שְׁלִוִיתָן שְׁעוּמֵד עַל שְׁפַת הַיָּם וְהָעוֹלָם עוֹמֵד עַל סִנְפִּירוֹ, זֶה צָדִיק יִסּוּד עוֹלָם, שֶׁכָּל הָעוֹלָם עוֹמֵד עָלָיו. אָמַר הַמְּנוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁרִי חֵלְקָהּ רוּעָה הַנֶּאֱמָן.

בַּת קוֹל בְּגִלוּתָא, עַד דְּתִיתִי אֲנִי לְגַבְהָ, דְּאֲנִי קוֹל דִּילָהּ, דְּכָל אִשָּׁה בַּת בַּעֲלָהּ, כְּמָה
דָּאֵת אָמַר וְתִהִי לוֹ לְבַת. מְאֹרְשָׁה אִיהִי לָהּ, וְעִדִּין לָא עֲבָדַת (ד' א' עאלת עמיה) עֲמָה
לְחֻפָּה.

תרגום לעברית

בַּת קוֹל בְּגִלוּת, עַד שֶׁתֵּבֵא אֶתָּה אֵלַיָּה, שֶׁאַתָּה קוֹל שְׁלָהּ, שֶׁכָּל אִשָּׁה בַּת בַּעֲלָהּ, כְּמוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר וְתִהִי לוֹ לְבַת. מְאֹרֶשֶׁת הִיא לָהּ, וְעִדִּין לֹא עֲשִׂית (נכנסת) עֲמָה לְחֻפָּה.

טקסט הזוהר

אֶתְמַר, צְעָקָה הַנֶּעֱרָה הַמְּאֹרְשָׁה וְאִין מוֹשִׁיעַ לָהּ. הִכִּי שְׂכִינְתָּא, אִימָא דִּילָהּ (נ' א'
עלאה), צוֹעֲקַת עַל בְּנָה, וְאִין מוֹשִׁיעַ לָהּ, עַד דְּיִיתִי עֲמוּדָא דְּאִמְצָעִיתָא בְּגִינָה, דְּאִיהוּ
מוֹשִׁיעַ. דְּבְּגִינָה אֶתְמַר, (זכריה ט) הִנֵּה מִלְכָּךְ יָבֵא לָךְ צִדִּיק וְנוֹשָׁע. הוּא מוֹשִׁיעַ לְעִילָא,
וְאֲנִי לְתַתָּא. וּבְגִין דְּאֲנִי בְּדִיוֹקְנִיה, אֶתְמַר בָּהּ, (דברים ה) וְאַתָּה פֹּה עֲמוּד עֲמָדִי.
דְּכָלְהוּ יִשְׂרָאֵל אֶהְדְּרוּ לְאַהֲלִיהוֹן, וְאַתָּה לָאו, עַד פּוֹרְקָנָא בְּתַרִּיתָא. וּמֵאֵן גֵּרָם דָּא, עֲרַב
רַב. דְּבְּגִינְיָהּ, (שמות לב) וַיִּשְׁלַח מִיָּדוֹ אֶת הַלְּוִיִּם. וּמִהֵּימָּנָה שְׁעֵתָא נִפְלָה, וְלֹא
אֶתְפָּרַקַת מֵעֲרַב רַב, דְּאֶתְמַר בְּהוֹן (שמות יב) וְגַם עֲרַב רַב עָלָה אִתָּם. בְּכָל דָּא לֹא
אֶתְפָּרַשְׁן מִיִּשְׂרָאֵל. וְשִׁפְחָה מִגְּבֻרָתָהּ, עַד פּוֹרְקָנָא בְּתַרִּיתָא.

תרגום לעברית

נֶאֱמַר (דברים כב) צְעָקָה הַנֶּעֱרָה [ה] הַמְּאֹרְשָׁה וְאִין מוֹשִׁיעַ לָהּ. כָּהֵן הַשְּׂכִינָה, הָאֵם שְׁלָהּ
(העליונה), צוֹעֲקַת עַל בְּנָה וְאִין מוֹשִׁיעַ לָהּ, עַד שֶׁיָּבֵא הָעֲמוּד הָאִמְצָעִי בְּשִׁבְלָהּ, שֶׁהוּא
מוֹשִׁיעַ, שֶׁבְּגִלְלָהּ נֶאֱמַר (זכריה ט) הִנֵּה מִלְכָּךְ יָבֵא לָךְ צִדִּיק וְנוֹשָׁע. הוּא מוֹשִׁיעַ לְמַעְלָה,
וְאַתָּה לְמַטָּה. וּמִשּׁוּם שֶׁאַתָּה בְּדִמוּתוֹ, נֶאֱמַר בָּהּ, (דברים ה) וְאַתָּה פֹּה עֲמֹד עֲמָדִי. שֶׁכָּל
יִשְׂרָאֵל חֲזָרוּ לְאַהֲלֵיהֶם, וְאַתָּה לֹא, עַד הַגָּאֲלָה הָאַחֲרוֹנָה. וּמִי גֵרָם אֵת זֶה? עֲרַב רַב,

שֶׁבִּגְלָלָם (שמות לב) וַיִּשְׁלַח מִיָּדוֹ אֶת הַלָּחֶת. וּמֵאוֹתָהּ שָׁעָה נִפְלָה וְלֹא נִגְאָלָה מֵעָרֵב רַב, שֶׁפָּהֶם נֶאֱמַר (שם יב) וְגַם עָרֵב רַב עָלָה אִתָּם. בְּכָל זֶה לֹא נִפְרְדּוּ מִיִּשְׂרָאֵל, וְשִׁפְחָה מִגְבֻּרָתָהּ, עַד הִגָּאֵלָה הָאֲחֵרוֹנָה.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (רע"ט ע"ב) ◆

טקסט הזוהר

אֲנִי בָּרָא דְּמִלְכָּא, כְּגִוּוֹנָא דִּילָךְ אֲתָמֵר בְּעֻמּוּדָא דְּאִמְצָעִיתָא

תרגום לעברית

אֲתָה בֶּן הַמֶּלֶךְ, כְּמוֹ שְׁלֹךְ נֶאֱמַר בְּעֻמּוּד הָאִמְצָעִי בְּכָל, חֲדָוָה שְׁלֹךְ כְּחֲדָוָה שְׁלוֹ תִּהְיֶה כְּשֵׁיבָא לְגָאֵל אֶת כָּלְתּוֹ, (תהלים יט) וְהוּא כֹחֶתֶן יֵצֵא מִחֶפְתּוֹ וְגו'. שְׁהֲרִי לְבוֹשִׁיָּהּ בְּגָלוֹת חֲשׂוּכִים, וּבְזִמָּן שֶׁהִיא מִתְלַבֶּשֶׁת בָּהֶם, הִיא אוֹמֶרֶת, (שיר השירים א) אֵל תִּרְאֵנִי שְׂאֵנִי שְׁחִרְחֶרֶת. וְהַקְלָפוֹת הֵלְלוּ הֵם מִשְׁחִית אֶף וְחִמָּה, נִקְבָּה רָעָה, שִׁפְחָה רָעָה, שְׁבִתָּאִי, (משלי ל) וְשִׁפְחָה כִּי תִירַשׁ גְּבֻרָתָהּ, שֶׁהִיא שֹׁבֶת הַמִּלְכָּה. מִשְׁחִית אֶף וְחִמָּה סוֹכְבִים אֶת שְׁלֶשֶׁת הָאֲבוֹת.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.